

Boj proti dezinformacím v české verzi. Lhát, mlžit, plést se. Komentář Štěpána Chába

- CZ24 News | 25. července 2023

ČESKO: Ve Velké Británii se pokusila banka zrušit účet Nigelu Faragovi pro jeho nevhodné politické přesvědčení. Zpráva se lavinovitě šířila i přes českou mutaci sociální sítě. Tématu se bez otálení chytil projekt Manipulátoři.cz pod vedením levicového aktivisty Jana Cempera. Ten napsal, že celá věc je dezinformace, že účet Nigela Farage má být zrušen pro politikův nedostatek peněz. Nigel Farage prostě zkrachoval, nemá peníze, odchází z klubu bohatých. Tvzení tedy Cemper nekompromisně označil za lež. Dal na to razítko své neomylnosti a pevného vyvraceče dezolátních dezinformací. Další vývoj ukázal, že účet Nigela Farage měl být zrušen právě pro jeho politické názory, které banka nesdílí. Banka si o opozičním politikovi vedla obšírnou složku, kde byly jeho politické postoje konfrontovány s politikou banky a kde s nimi banka ostře nesouhlasila. Na to konto pak proběhla snaha Faragovi účet zrušit. Ve Velké Británii je z toho velký poprask, řeší to i tamní sněmovna a jednotliví vládní činitelé.

Komentoval to i britský premiér Rishi Sunak. „Toto je špatně. Nikomu by nemělo být bráněno ve využívání základních služeb kvůli jeho politickým názorům. Svoboda slova je základním kamenem naší demokracie,“ napsal na Twitteru velmi explicitně, takže v tom háček nenajde ani takový umělec, jako je Cemper, který má rozvracení základního kamene demokracie snad v popisu práce. I díky skandálu se ve Velké Británii chystá regulace bankovního prostředí. Bude se u nás chystat regulace podobných spolků, jako jsou Manipulátoři Jana Cempera?

Věc má totiž z našeho hlediska několik dopadových rovin.

Ke kauze Cemper napsal: „V Británii mohou být bankovní účty zmrazeny z různých důvodů, například kvůli podezření z praní špinavých peněz nebo kvůli podezření z podvodu. Banky mohou také zmrazit účty kvůli nedostatku informací o zákaznících nebo kvůli podezření z terorismu. Neexistuje důkaz o tom, že by banky rušily účty kvůli názorům jejich majitelů.“ Důkaz ovšem existuje, Nigel Farage. Jen jej hledač pravdy a potírač dezinformací nedokázal přechytit. A když je potírač nedokázal přechytit, označil cokoliv jiné za dezinformaci. Čest a štěpl na to. *(Edit k 25. červenci, 10:08 hodin. Stránka, kde Cemper tvrdil, že banka Farageho vyhodila kvůli chudobě, nikoliv za názor, byla z webu Manipulátoři.cz vymazaná, asi ze studu). Pro jistotu přikládám printscreen z archivu.*

Jan Cemper se může bez problémů na webu Manipulátorů, někde pod čarou, omluvit s tím, že případ se vyvinul v živou kauzu a tedy – zmýlená neplatí (*Edit číslo dvě – což očividně neudělal, radši celou věc smazal*). Co na tom, že v kauze se Jan Cemper zcela otevřeně a se vši vervou pustil nikoliv do popírání, ale šíření dezinformací. Že se tím pokusil narušit svobodný tok informací tak, že je onálepkoval dnes velmi toxickým označením dezinformace. Že svým postojem ukázal, že je politicky vyhraněný a je tedy součástí problému, nikoliv součástí řešení.

Pro dokreslení názorové zaujatosti takzvaného fact checkera Cempera jde použít i soudní stání s Kylem Rittenhousem, který při nepokojích v USA zastřelil jednoho z rabujících demonstrantů. Jan Cemper se zcela a bez výhrad, ještě dlouho před vynesením rozsudku, postavil na stranu obžaloby a

vytvořil v tom svém ostrůvku pozitivní deviace takový malý pouliční výbor, kde se ustanovil jak žalobcem, tak i soudcem, a z jeho příspěvků do světa pršela Cemperova spravedlnost. Rittenhouse by pod Cemperovým dohledem naprostého laika na soudní právo USA získal přinejmenším doživotí. Cemperovo přesvědčení ovšem nesdílel soud USA, který Rittenhouse osvobodil v plném rozsahu obžaloby. Pevné názorové ukotvení je u jednotlivce výborné, u samozvaného fact checkera je ovšem trochu obtížné. Ale to jen tak na okraj Cemperovy činnosti.

Vraťme se k uzavírání účtů za názor. Jen pro ilustraci, že boj formou vyhladovění se různým mocenským strukturám zdá jako legitimní, stačí připomenout proticovidové protesty v Kanadě, kdy řidiči nákladních aut při protestech paralyzovali kanadské hlavní město a tamní premiér jim za odměnu nechal na krátkou dobu zablokovat bankovní účty. Chtěl je hezky po vzoru středověku vyhladovět. Toto o konci blokad bankovních účtů napsal NY Times: „Kanada končí zmrazení stovek účtů spojených s protesty. Poté, co soud zamítl kauci jednomu zatčenému organizátorovi protestu, vláda uvedla, že ukončuje pronásledování lidí zapojených do nepokojů.“ Tady vidíme Cemperovy metody dezinformování tím, že nesdělí celou pravdu. Blokování bankovních účtů u demonstrantů v Kanadě se ke srovnání s kauzou ve Velké Británii samo nabízí. Fact checker Cemper ji ovšem, snad náhodou, snad záměrně, opomine zmínit. Přesně po vzoru definice dezinformátora – řekne pravdu, ale neřekne ji celou, nedá ji do širších souvislostí. Přitom se opět jedná o blokování bankovního účtu za politický názor a postoj. Může se zmínit i konzervativní aktivista Tommy Robinson, kterému online finanční služba PayPal ve Velké Británii zablokovala možnost používat jejich služeb. A opět, pouze pro jeho politické postoje.

Nejde o to, zda jsou u bankovních ústavů zcela nespravedlivě potrestaní jedinci někomu sympatičtí, nebo ne. Jde o princip, kdy si korporace hraje na arbitra pravdy a té jediné správné politické cesty a je schopná a hlavně ochotná někomu upřít služby, které jsou pro každého životní nutností. Tedy přístup k vlastním zdrojům. V interní zprávě banky o Nigelu Faragovi se poměrně často vyskytovalo slovo brexit, rasista, xenofob. Ale jakékoliv hodnocení člověka stran jeho politického přesvědčení a konání by pro banku mělo být tabu. Očividně není.

Ukazuje nám to tři vcelku zásadní problémy.

1) Fact checking. Nejsem apriori zcela proti němu. Blbostí a manipulací je ve veřejném prostoru skutečně dost. Ale snaha fact checkerů stavět se vůči světu jako majitel té jediné pravdy, je krajně nebezpečná. Obzvláště, když sluchu jejich mnohých blábolů u nás dopřává i ministerstvo vnitra se svým Centrem proti hybridním hrozbám. To se stalo, když se Cemper pln záštiplné nenávisti pustil do Společnosti na ochranu svobody slova, kdy na ně použil tentýž princip soudce a žalobce v jednom a být to na něm, tak vedení Společnosti na ochranu svobody slova už v Jáchymově kutá uran. Naprosté selhání pak předvedli fact checkeréři na sociálních sítích při covidu, kdy penalizovali i názory lékařů s jejich oprávněnou a na odbornosti stojící oponenturou k celosvětovému diktátu jediné covidové pravdy.

2) V poslední době nám okurkovou sezónu opepřila jedná řádně prohnílá zelenina. Mediální i politický tlak na veřejnost, že hotovost je špatná a že bychom měli přejít zcela na bezhotovostní systém. Výše uvedené tři příklady zablokování bankovních účtů, či snaha o zablokování, ukazuje, jak je to uvažování krátkozraké. Protože musí přijít otázka – a uživím se, když nebudu souhlasit s politikou vlády nebo banky? Když budu jednat proti jejich světonázoru a snažit se ovlivnit svým postojem společnost? Odpojí mě od zdrojů? Takhle by se po zkušenosti s třemi uvedenými příklady měl ptát každý opoziční politik. A měl by se tak ptát každý politik, nejen ten opoziční, protože hrozba zavádění totalitních mechanismů je prostě příliš velká.

A vlastně ti politici, kteří takovou otázku nejen nepokládají, ale naopak vyzývají ke zrušení hotovosti, jsou de facto jednou nohou v sedle totality, kterou chtějí sami zřídit. To nejsou přehnaně silná slova.

Ve Velké Británii kauza Farageho bankovního účtu vyvolala debatu o demokracii a svobodě. To je dobře. Jenže v Kanadě bylo ticho, žádná debata. I kolem Robinsona bylo ticho. Byl příliš a navíc nevhodně aktivistický, toho od bankovního účtu odpojit lze. To nevádí... Z principu vadí. Protože první byl Robinson, pak následoval Farage. A kdyby se společnost nezhrozila sebe sama, za chvíli na indexu skončí každý, kdo nesouhlasí.

A kam to všechno směřuje, nám prozradil vrchní ideolog Evropského parlamentu Luděk Niedermayer článkem pro Hospodářské noviny: „Digitální euro je cestou k ‚hotovosti‘ 21. století.“ No není to kouzelné?

Přičemž o naší české demokracii nemám iluze. Pod pirátskou vlajkou se klidně necháme zatáhnout do dalšího bezčasu bez výrazné politické opozice. Hezky jako za komunistů. Ve volbách bylo na výběr. Bylo. Mezi několika stranami téhož komunismu. A my budeme mlčet. Zkušenost. Mlčíme neustále. Ulice jsou prázdné. Hněv dusíme v sobě. K naší škodě.

Novináři by pak v jednom šiku měli křičet první, že se děje něco špatného. Že nynější kroky společnosti jsou pro svobodu bezprostředním ohrožením. Co zní místo toho? Farage je špatný. A kvůli stánku s párkem v rohlíku někde na hudebním festivalu, který nechce přijímat platební karty, nám selže celá státní kasa. Novináři by měli křičet ze všech nejhlasitěji, místo toho bečí ve stádě s Piráty a podobné lidi jako je Nigel Farage by si nejradši společně s progresivní levicí opekli na ohni své tuhé propagandy. Média i v této otázce selhávají.

3) Pak je tu další úroveň celého problému. Už teď se naše banky chovají dle politického zadání. A vedle finanční situace svého klienta zkoumají i jeho morální a politický kredit. Při žádosti o půjčku zkoumají směr podnikatelského podnikání, jeho uhlíkovou stopu, jeho podnikatelské propojení s jinými podniky. Takže chce-li někdo podnikat ve zbrojním průmyslu, bylo donedávna možné, že se od banky dočká zamítnutí půjčky. Protože banka prostě nepodporuje právě tento směr podnikání. Ano, můžeme to brát jako fajn strategii. Banka nepůjčí na projekt spalovny pneumatik, který by prokazatelně ubližoval přírodě. A není taková cesta bez konce? Kdy začne být na indexu chovat hospodářská zvířata, protože jejich chov „zprdukuje“ příliš mnoho CO₂? Tendence k tomu už teď jsou. Politické. Kdy na takovou politiku přistoupí i banky? A kdy nám kvůli tomu začnou krachovat chovy? Progresivní politika nemá hranice. Bude dál a dál nahlodávat stabilitu v zemích. Se svými Cempery, Piráty, uvědomělým vedením bank i sněmoven.

Cemper na webu Manipulátoři píše, že lituje své minulosti, kdy byl součástí extrémních levicových aktivistů. Proč mám neodbytný pocit, že je minulost stále jeho pevnou součástí? Odhadem v 90 % odvádí práci, která by se dala označit za prospěšnou, vyvrací bludy a manipulace, v 10 % se pak probudí jeho dávné já a s nenávistí komunistického prokurátora Urválka usedne do čela pouličního výboru a zcela bez ohledu na spravedlnost začne odstřelovat jemu odporné jedince.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz